

Ana María Prieto López (1942-2018)

- Primeira programadora en España, de Santiago
- Dende os 21 anos traballou en IBM e foi a primeira programadora en España da empresa informática Bull
- Programou en COBOL e código máquina
- Traballou dende 1969 na Caixa de Aforros de Santiago

Sentenzas de iteración

- Repiten a execución dun bloque de sentenzas ...
  - Un certo nº de veces predeterminado (*iteración definida*)
  - Mentres se cumpra unha condición (ou ata que deixa de cumprirse): non se sabe de antemán o nº de repeticións (*iteración indefinida*)
- Grande importancia en programación
- Sentenza *do*: ambos tipos de iteración

Sentenza *do* definida

```
do var = ini, fin, paso  
  sentenzas  
end do
```

```
do i=1,10  
  print *, v(i)  
end do
```

↑
imprime os
elementos
dun vector

- Antes de executar nada, asigna *ini* a *var*
- Repite as sentenzas mentres $var \leq fin$
- Ao rematar unha iteración (repetición completa das sentenzas), executa $var = var + paso$
- O valor *paso*: opcional, por defecto vale 1
- Se modificamos *var* dentro das sentenzas: erro de compilación
- O parámetro *ini* debe ser enteiro, non real

Sentenza *do* definida

- Nº de iteracións do bucle *do*:

$$N = \max \left\{ 0, \left\lfloor \frac{fin - ini + paso}{paso} \right\rfloor \right\}$$

- Non pode ser $paso = 0$: erro de compilación
- Se $paso < 0$, entón debe ser $fin < ini$, e a condición de continuidade do bucle é que $var \geq fin$. Ex:

```
do i = 10, 1, -1
  print *, v(i)
end do
```

- Un bucles *do* pode estar dentro doutros bloques *do* ou *if/else*, ou conter bloques *if/else*.

Exemplo: cálculo de desviación típica dun vector

```
real, allocatable :: v(:)
```

Declara un vector dinámico

```
real :: m
```

Le por teclado a lonxitude do vector

```
read *, n
```

Reserva memoria para o vector

```
allocate(v(n))
```

Le o vector por teclado

```
read *, v
```

Calcula a media dos elementos do vector

```
m=sum(v)/n; d=0
```

Calcula a desviación típica dos elementos do vector de modo iterativo

```
do i=1,n
```

```
    t=v(i)-m; d=d+t*t
```

```
end do
```

```
print *, 'desv=', sqrt(d/n)
```

Mostra a desviación por pantalla

```
deallocate(v)
```

Búsqueda de elementos comúns a dús vectores

- So con bucles *do*:

```
integer,parameter :: n=10
integer :: x(n),y(n),z(n)
k=0
do i=1,n
  u=x(i)
  do j=1,n
    if(u==y(j)) then
      k=k+1;z(k)=u;exit
    end if
  end do
end do
print *,(z(i),i=1,k)
```

- Vectorizado:

```
integer,parameter :: n=10
integer :: x(n),y(n),z(n)
k=0
do i=1,n
  u=x(i)
  if(any(u==y)) then
    k=k+1;z(k)=u
  end if
end do
print *,(z(i),i=1,k)
```

Erro de segmentación

- Usualmente a xestión de vectores e matrices realízase mediante bucles *do* definidos. Ex:

```
integer, dimension(3) :: v  
do i = 1, 3  
    v(i) = 2*i + 4  
end do
```

- É posíbel que nos saiamos dos límites do vector, p.ex. se *i* chega a valer *10*
- En tal caso: *erro de segmentación*: é un exemplo de erro de execución (ver metodoloxía da programación), provoca o remate anticipado do programa

Detección de erros de segmentación

- Compila coa opción *-fcheck=all*

- Cando se produce o erro de segmentación durante a execución, indica en que liña se produce o erro

- Exemplo:

- Compilación:

f95 -fcheck=all proba.f90 -o proba

```
program erro_segmentacion
real :: x(10)
do i=0,20
  x(i)=i
  print *,x(i)
end do
stop
end program erro_segmentacion
```

Erro de segmentación por chegar a ser $i=0$ ou $i>10$

```
At line 5 of file proba.f90
Fortran runtime error: Index '0' of dimension 1 of array
'x' below lower bound of 1
```


Uso de depurador gdb para atopar erros de segmentación

- Compila coa opción `-g`: `f95 -g programa.f90 -o programa` (engade información de depuración no executábel)
- Cargamo-lo executábel no gdb: `gdb programa`
- Executámolo no gdb: `run`
- Para ver ónde remata: `where`
- Seleccionar o nivel situado en `programa.f90`: `frame 3` (se o nivel `#3` é o de `programa.f90`)
- Inspeccionar variábeis: `print i`
- Sair do gdb: `quit`

Sentenza *exit*

- Provoca o remate inmediato das iteracións
- Sempre vai dentro dunha sentenza de selección (asociada a unha condición)
- Se ésta se cumpre, execútase o *exit* e remata o bucle (se hai varios anidados, o bucle máis interno)
- A condición debe ter variábeis, e algunha delas debe cambiar o seu valor dentro do bucle para que remate

```
do i = 1, 10
  print *, "introduce un número (-1 para rematar):"
  read *, n
  if(-1 == n) exit !remata a iteración neste intre
  suma = suma + n
end do
```

Bucle indefinido *do/exit*

```
do
  sentenzas
  if(condición) exit
end do
```

Executa as sentenzas antes de avaliar a condición (execútanse sempre polo menos unha vez)

```
x2=0.9
do
  x1=x2;x2=x1**2
  if(abs(x1-x2)<0.01) exit
  print *,x1,x2
end do
```

```
do
  if(condición) exit
  sentenzas
end do
```

Executa as sentenzas logo de avaliar a condición (poden non executarse nunca)

```
x=1
do
  if(x>10) exit
  x=x+0.1
  print *,x,x+1
end do
```

```
do
  sentenzas
  if(condición) exit
  sentenzas
end do
```

Remata cando se cumpre a condición: hai sentenzas antes e despois do *exit*: é máis xeral

O bucle *do/exit* executa as sentenzas ata que se cumpre a condición, que polo tanto é **condición de remate**.

Bucle indefinido *do/while*

- Executa as sentenzas mentres se cumpre a condición.
- A **condición é de continuidade**, non de remate.
- A condición avalíase antes de cada iteración.
- É menos flexíbel que o *do/exit*, porque a condición non se pode avaliar en calquera parte do bucle.
- Outro inconveniente: debes inicializar as variábeis da condición antes do *while*
- Tamén pode levar un *if/exit* dentro do bucle.

```
do while(condición)  
  sentenzas  
end do
```

```
s=0  
do while(s<10)  
  read *,x  
  s=s+x  
end do
```

```
s=0  
do while(s<10)  
  read *,x  
  if(x==-1) exit  
  s=s+x  
end do
```

Bucle *do* indefinido

- O nº de iteracións depende do nº de veces que se non se cumpre a condición de remate

```
do
  print *, "introduce un nº (-1 para rematar)"
  read *, n
  if(n == -1) exit
end do
```

- Non se deben usar == nas condicións os erros en punto flotante poden evitar a igualdade: execución infinita. P. ex: ~~if(x==y) exit~~; if(abs(x-y)<1E-5) exit

- Bucle *do* infinito:

```
do
  sentenzas
end do
```

```
do while(.true.)
  sentenzas
end do
```

O programa debería rematarse dende fóra, p.ex. con CTRL+C

Bucle *do* indefinido

- **Ejemplo:** aproximación dunha suma (serie) de infinitos sumandos: sumar só os sumandos $> 1e-5$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} \simeq \sum_{n \in A} \frac{1}{n^2}, A = \left\{ n \in \mathbb{N} : \frac{1}{n^2} > 10^{-5} \right\}$$

```
suma=0;n=1
do
  sumando=1./n**2
  if(sumando<1e-5) exit
  suma=suma+sumando
  n=n+1
end do
```

Debe ser real ou
dará resultado 0

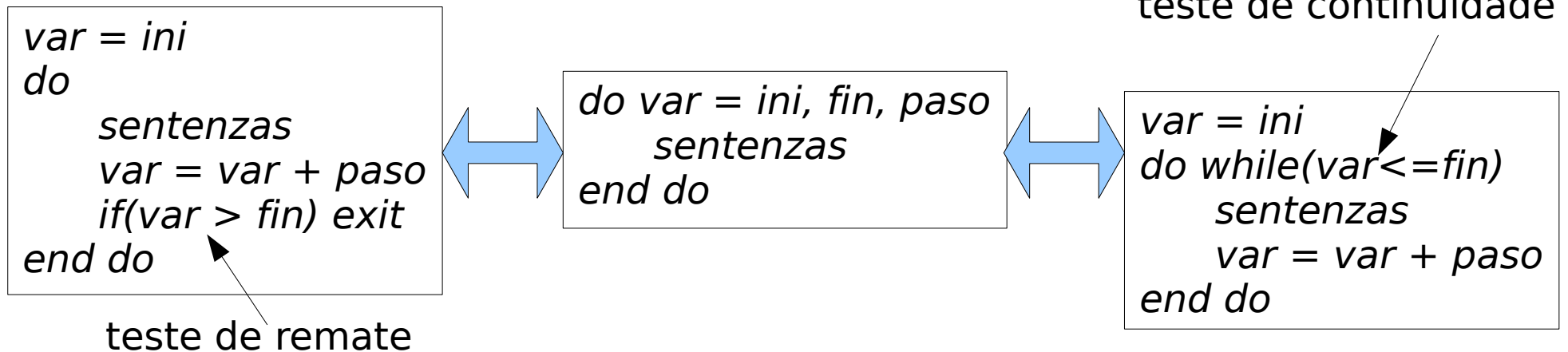
Versión con *do/exit*

Versión con
do-while

```
suma=0;sumando=1;n=1
do while(sumando>1e-5)
  sumando=1./n**2
  suma=suma+sumando
  n=n+1
end do
```

Relación entre bucles definidos e indefinidos

- Un **bucle definido** pódese construír cun **bucle indefinido**, no cal a inicialización, actualización e teste de continuidade ou remate sobre a variábel fanse manualmente:

- As versións indefinidas son útiles se queremos que a variábel a actualizar sexa real, xa que o bucle `do` definido só permite variábeis enteiras.

Bucle *do* híbrido

- É unha mestura de bucle definido e indefinido:

```
do var = ini, fin, paso
  sentenzas
  if(condición) exit
  sentenzas
end do
```

```
suma = 0
do n=1,100
  sumando = 1./n**2
  if(sumando < 1e-5) exit
  suma = suma + sumando
end do
```

```
sumando=1;suma = 0;n=1
do while(sumando>1e-5.and.n<100)
  sumando = 1./n**2
  suma = suma + sumando
  n=n+1
end do
```

- Executa as sentenzas un nº máximo de veces, pero pode rematar antes no *exit* se se cumpre a condición
- Evita unha execución infinita se a condición non está ben deseñada.
- Evita saírse dun vector ou matriz: →

```
integer :: x(10)
s=0;i=1
do while(s<1.and.i<=10)
  s=s+x(i);i=i+1
end do
```


Sentenza *cycle*

- Provoca que se salte as sentenzas que restan por executar na iteración actual. Sempre vai asociado a unha condición mediante unha sentenza de selección
- A execución salta ao comezo da seguinte iteración (con bucles *do's* anidados, salta á seguinte iteración do bucle *do* máis interno)

```
do i = 1, 10  
  print *, "introduce un número natural:"  
  read *, n  
  if(n <= 0) then  
    print *, "dixen que fora natural!!"  
    cycle !salta ao print na iteración i+1  
  end if  
  suma = suma + n  
end do
```

Nomeamento de bucles *do*

- Como pode haber bucles aniñados, pode resultar útil nomear os bucles:

```
nome1: do i = 1, 10, 2  
  nome2: do j = 1, 50, 4  
    sentenzas  
    if(condición) exit nome1  
  end do nome2  
end do nome1
```

- Permite, p. ex., rematar con *exit* o bucle *do* máis externo (se se desexa)
- Con *cycle*, permite saltar á seguinte iteración dun bucle *do* que non é o máis interno: *cycle nome1*

Sentenza *where/elsewhere*

- Executa sentenzas de asignación para tódolos elementos dun vector/matriz nos que se cumpre (ou non) unha condición.

```
where condición-arrai  
    asignacións_arrai_1  
elsewhere  
    asignacións_arrai_2  
end where
```

```
real,dimension(10) :: v,w  
where(v>w)  
    v=v+w  
elsewhere  
    v=v-w  
end where
```

```
real :: a(3,3),b(3,3)  
where(a==b)  
    a=b+3  
end where
```

Permite vectorizar expresións, evitando bucles *do* e executando operacións para moitos elementos á vez.

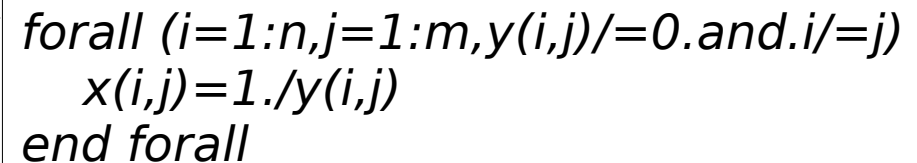
Sentenza *forall*

- **Sentenza *forall***: executa iterativamente sentenzas de asignación sobre vector ou matriz, similar a sentenza *where forall* (*var=ini:paso:fin,condición*) asignacións

forall (*var1=ini1:paso1:fin1,var2=ini2:fin2,condición*)

asignacións

end forall


```
forall (i=1:n,j=1:m,y(i,j)/=0.and.i/=j)
  x(i,j)=1./y(i,j)
end forall
```

- **Bucle *do implícito***: *print *, (v(i), w(i), i = 1, 10)*

- Imprime un vector nunha única liña
- Imprime unha matriz, cada fila nunha liña da terminal

```
do i = 1, 3
  print *, (m(i, j), j = 1, 3)
end do
```

Sentenza *pack* con vectores

- Retorna un vector k cos índices, ou os valores, dos elementos do vector que cumpren unha condición. Se ningún a cumpre, vector baleiro ($size(k)=0$): similar á función *find* de Octave
- $pack(x,condición)$: valores que cumpren a condición
- $pack([(i,i=1,n)],condición)$: índices dos elementos
 $n=n^o$ elementos do vector ou matriz que se testea
condición: expresión lóxica que ten un vector x : p.ex. $x \geq 2$

Retorna
valores que
cumpren a
condición

```
integer :: x(4)=(/2,3,5,2/)
integer,allocatable :: z(:)
print *, 'x>2: ',pack(x,x>2)
z=pack(x,mod(x,2)==0)
print *, 'x par: ',z
```

```
integer :: x(4)=(/2,3,5,2/)
integer :: i(4)=[(j,j=1,4)]
integer,allocatable :: k(:)
k=pack(i,x==2)
print *,k ! k(1)=1, k(2)=4
```

Retorna os
índices dos
elementos
que cumpren
a condición

Se queres almacenar os valores ou índices nun vector, hai que declaralo como *allocatable* sen reservar memoria

Sentenza *pack* con matrici

Retorna os valores
da matriz que
cumpren a condición

```
integer :: a(2,3)=reshape(/7,2,1,8,10,3/),shape(a)  
integer,allocatable :: z(:)  
print *, 'a>2: ',pack(a,a>2)  
z=pack(a,mod(x,2)==0) ! valores pares
```

Retorna os índices
dos elementos que
cumpren a condición

```
integer :: a(2,3)=reshape(/7,2,1,8,10,3/),shape(a)  
integer :: i(2,3)=reshape(/1,2,3,4,5,6/),shape(i)  
integer,allocatable :: k(:)  
k=pack(i,mod(a,2)==0) ! k=(2,4,5)  
k=pack(i,a>2) ! k=(1,4,5,6)  
k=pack(i,a==7) ! k=1
```

Uso de *pack* para vectorizar expresi3ns

- Eliminar elementos dun vector:

```
integer, allocatable :: x(:), y(:), j(:), k(:)
x = [(i**2, i=1, 10)]
y = pack(x, x >= 3 .and. x <= 5) ! baseándose no valor de x(i)
j = [(i, i=1, 10)]
k = pack(j, j /= 2)
x = x(k) ! baseándose no índice: borra x(2)
```

- Eliminar filas e columnas dunha matriz

```
integer :: a(3,3) = reshape((/1,2,3,4,5,6,7,8,9/), shape(a))
integer, allocatable :: b(:, :), k(:), m(:)
k = [(i, i=1, 3)]
m = pack(k, k /= 2) ! borra o elemento 2 de vector k
b = a(m, m) ! colle filas 1,3 e columnas 1,3 de a
```

Conversión entre vectores e matrices

Función *reshape(x,forma)*: o argumento *forma* pode ser *(/n/)* (para convertir a vector de lonxitude *n*), ou *(/nf,nc/)*, para convertir a unha matriz *nfxnc*.

- Conversión de vector a matriz:
a=reshape(v,(/nf,nc/))
- Conversión de matriz a vector:
v=reshape(a,(/n/))

```
real :: v(4)=(/1,2,3,4/)
real,dimension(2,2) :: a
a=reshape(v,(/2,2/))
```

Convirte de vector a matriz por columnas

```
real :: v(4)
real,dimension(2,2) :: a=reshape((/1,2,3,4/),shape(a))
v=reshape(a,(/4/))
print *,'v=',v
```

Función *shape(v)*, *shape(a)*: retorna un vector coas dimensións do vector/matriz.

Programa de conversión de vector a matriz

```
program vector_matriz
real,allocatable :: x(:)
real,allocatable :: a(:, :)
real,parameter :: rand_max=2147483647
n=5;m=floor(sqrt(real(n)));k=1
allocate(x(n),a(m,m))
do i=1,n
    x(i)=floor(10.*irand()/rand_max)    ! n° inteiro aleatorio entre 0 e 10
end do
do i=1,m ! conversión por filas
    do j=1,m
        a(i,j)=x(k);k=k+1    ! para convertir por columnas: a(j,i)=x(k)
    end do
end do
print *,'x=',x                ! imprime vector
print *,'a='                   ! imprime matriz
do i=1,m
    print *,(a(i,j),j=1,m)
end do
deallocate(x,a)
stop
end program vector_matriz
```

Programa de conversión de matriz a vector

```
program matriz_vector
real,allocatable :: x(:)
real,allocatable :: a(:, :)
n=3;m=n**2;k=1
allocate(x(m),a(n,n))
do i=1,n
    do j=1,n
        a(i,j)=i**2*j+i    ! inicializa a(i,j)
    end do
end do
do i=1,n ! conversión por filas
    do j=1,n
        x(k)=a(i,j);k=k+1    ! para convertir por columnas: x(k)=a(j,i)
    end do
end do
print *, 'a='                ! imprime matriz
do i=1,n
    print *, (a(i,j), j=1, n)
end do
print *, 'x=', x            ! imprime vector
deallocate(x,a)
stop
end program matriz_vector
```